

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrsko slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto :

Doma 3 K.
 v Ameriko 6 K.

Dobijo se
 Novine, Marijin list i Kalendar Srca Jezušovoga pri
KLEKL JOŽEFI,
 vpok. pleb. v Čerensovcih,
 Csersföld, Zalamegye. Naročnina i dopisi se tudi k tomi
 moro pošilati.

za naročnike Marijinoga lista, je Novin cena če
 se jih od štirih več na eden naslov pošila, doma 2 K.
 v Ameriko vsakom i na njegov naslov 5 K.
 Cena ednoga falata je doma za naročnike Marijinoga
 lista 4 filere, za nenaročnike 6 filerov.

Trpljenje pa bláženstvo.

Immelmann kapitán pa njegova mati mi prideta na pamet. Immelmanni je bio letálec. Z svojim letalom je krožo po zraki pa č i so neprijátelski francuski letálci se kázati vúpali nad nemškov vojskov, je prvi bio vsikdár, kí njim je z svojim letalom proti leto ino je 17-krát pobio neprijátela, 17 francuskih letálcov je poslal dol z zraka, naj več níkdár ne mečejo bomb na nemške váraše. Bio je za to odlikovani večkrát. Vse mogoče část njemi je skázao casar nemški, vojska ga je poštvála, kak kakše víšise bílje, imé njegovo je ednáko poznáno bilo pri prijátli i neprijátli. Pa kda je 18-tokrát šo v zrák proti neprijáteli té junaški vítéz, šteri ne poznao stráha tam 3 — 4 jezero metrov nad zemlov na svojem slabom letali, je doségnola tudi njega usoda vnoгих jezér, doli je spadno z letalom vréd z víšine 2000 metrov pa okoli njegovoga spotretoga trúpila so se skuzé lesketale vu očáj trdih, stárijh vojákov tudi.

Casar sam ga je dao sprevoditi v Berlin ino ga tam na částnom mesti pokopatí kak ednoga, za šteroga cela domovina joče.

Bila je pa edna na sprévodi njegovom, edna močna žena, štera se je ne jokala pa se je nauč ne v čarno oblekla. I tá močna žena je bila njegova lastivna mati. Toga se je držála, česa se jezere i jezere držijo dnes, ka se ne sme jokati za tiste, kí so za domovino dáli svoje življenje, ár bole lepe, bole blážene smrti nega.

Pa víšte, lúbi čtevci, je ešče bláženeša smrt na zemli, to je pa tista, štera se ne vzeme gori za volo zemelske domovine, nego za volo ove vekivečne.

Dvoja je smrt za večnost. Ta nájbóle poznána i za zelena je tista, štera

hitro príde na koga za volo njegove vere. To je smrt tak zvánih mantrníkov. To si vnogi žele, pa malo što je tak srečen, ka bi je vreden bio doségnoti.

Liki je drúgo mantrništvo, štero si malo što žele pa bi lahko vsaki meo pa má tudi. To je pa mantrništvo našega celoga življenja.

Malo je predúgo, ne tak krátko, kak smrt, záto se ga bojí vsaki. Pa je tudi smrt. Takša pomálna, dugo trpéča smrtna bolezen je naše celo nevolno življenje, v šterom se včas i potímo ka vse teče z nás, drúgeč nas pá zima trosi, liki pokoja si ne nájdemo, dokeč se ne dokonča.

Pa je Bog to zravnao, naj vsi tak tá miramo pomali na zemli. Ka naime mámo, vse od Bogá mámo. Záto č i njemi vsa tá dámo, ka mámo, ešče izda smo njemi samo to dáli, ka je v nas njegovoga.

Liki edno je v nas, ka je njegovoga nej. To edno je pa greh. Z grehom je pa prišlo trpljenje pa prišla smrt na zemlo. Záto je naše trpljenje lastivno naše, toga je Bog ne šteo dati človeki od začétká ma. Záto to je odločo, kak našo lastivnost, naj si stem zaslúžimo nazáj zgúblena nebésa.

Tak príde to, ka naše bláženstvo v tom more biti, č i trpímo, č i smo nevolni, zapúščeni, pregánjani, č i zandrúgim gúbimo one, štere smo lúbili na zemli, ár te tak pomali mí tudi z mantrníškov smrtjov miramo pa nas bože oko z veseljom gléda, kak se po lestvici trpljenja približávamo k njemi.

Immelmanova mati se toga drži, ka je sladko i část i vredno delo mreti za domovino pa biti mati takšega junaka, ki je tak mro za njo — pa prav má: Líki jezerokrát slájše pa část i vrednejše je takša trpljenja z dúhom poprijétí, je notripostaviti v sv. vere božo pa pravítí: Gospodne, za

tvojo volo, za mojo večno domovino, ščém prenášati vročno dnéva, trpljenja mojih let, ka doségnem ne tú veliko část i casárski sprévod (tú de mi dobra zemla strelnoga jáрка, ali domáčega pokopališča tudi), nego, ka do me po mojoj smrti tam gori sprevájale trume nebeskih svécov ino angelov. — Amen.

Bojna.

Ruska offenziva je vlomljena. Nemoro Rusi nikam dosta naprej. Zgúbili so do 300 jezér ljúdi, pa proti toj nezmernoj zgúbi kaj so dobili? V Galiciji ščista malo, v Voliniji pa v Bukovini, pravimo, teliko skúpno, kak sta dve naši županiji. Zapomniti pa moremo, ka je v Voliniji ne naše vzeo, nego svoje lastivno i že znova lahko teliko, če ne več zgúbo, kak si je v našoj Bukovini osvojo. Gledajmo zato z vúpanjem proti konci toga groznoga boja i molimo.

Taljansko bojišče. Naše čete so se med rekama *Etsch* i *Brenta*, kak znamo, nazaj potegnole v takše postojanke, kje se lezej branijo taljanskih napadov. Talijan je naime, kak smo poročali, so potem, ka so Rusi začeli offenzivo proti nam, so jo tudi začeli. Ali brezuspešna je taljanska. V novih postojankah smo popolnoma odbili napade njihove i ešče više 500 moštva vlovili. — Talijani so na Primorskem srdito napadali, posebno na *Doberdobi*, a odbiti so. Talijani glasijo, da so na tom bojišči 353 naših vlovili i 2 strojnivi puški zaplenili. — Taljanske obmejne utrdbe se ešče vse v naših rokah.

Rusko bojišče. V Bukovini pri *Kirlibabi* na Erdélskoj meji smo Ruse odbili. — *Kolomeo* v Galiciji smo pustili Rusom. — V Voliniji v krajini *Sokula* smo opet napredúvali i zavzeli ruske postojanke.

Francozko bojišče. Nemci pri *Verduni* pomali, ali vendar stalno napredujejo. — Više dvejzero francozov so vlovili v zadnjih dnevah.

Belgijsko bojišče. Angleži so začeli na vse kraje Nemce napadati, a odbiti so. Med Nemci i Belgijci se je vršila grozovitna strelba. — Angleži sklepajo, ka do njuvi napadi pomagali zaveznikom, ka se mi hitrej pobijemo. Opomnimo na te vŭp, ka so ga Angleži že dve leti meli, pa jih je vsele vkano.

Dom i svet.

Naš državni zbor. Ministerski predsednik, grof *Tisza Štefan* je na pitanje *Rakovszky Štefana*, poslanca ljudske stranke odgovoro, ka naše postojanke zvŭn Bukovine povsod trdno stojijo, v Voliniji smo že velihi del zgŭbljene zemlje nazajdobili; kaj se pa *Erdelyskoga* tiče, se ne trebe bojati; za branitev je zadostno poskrbljeno.

Angleško. *Casement*, voj irske vstaje je na smrt obsojen.

Meksika. Meksikanska ljudovlada je vlovljene Amerikance pŭstila nazaj v Ameriko. Jé málo vŭpanje, da se odpravi boj med tema državama.

Pismo na bojišče.

Pitali te me, dragi vojaki, ne li, kak i kaj naj molite v nečistih skŭšnjavah? Vsaka molitev je dobra, naj se samo dobro opravi. V nevarnosti telovnoj leseni ščap je tak dober vtopljeniki, kak zlati, ka se drži za njega. Glavna reč je samo to, naj ga obdrži. Ravno tak je pri molitvi. Vse je dobro molitvi, naj se samo tak moli, ka moč pride z toga. Vendar pa so takše molitvice tŭdi, štere posebno moč delijo. Z vŭpanjom praviti: *Jezušovo Srce, odpri se mi, i me zapri vsé, ka nečisti dŭh ne de mogo do méne*, je kaj strahovitoga za hŭdoga dŭha i hasnovitoga za nas. Posebno se pa priporáča častitev Bl. D. Marije. To najčistejšo mater zazvati je teliko, kak se z orožjom opasati. Dete, kda spadne i se zovlači, kam beži? Jeli k materi i ne k oči. Mati peré i čisto drži dete. Tak je delala Bl. Dev. Marija tŭdi z Jezušekom. Zato njoj je pa on dao oblast rešiti dŭše vse nečistosti, kak je v čistosti držala njegovo presveto telo, štero grešiti tak ne moglo. Sv. Alan piše, ka pekeli strepeče, kda se Marija zazove. Močen pa jeli ne trepeče? Pa če na edno zazavanje Bl.

D. Marije strepečejo hŭdi dŭhovje, na večkratno se že v beg pŭstijo. Zato pa zovimo, zovimo pogosci na pomoč Bl. D. Marijo, to najčistejše stvorjenje, ka po njenom posredovanji mi tŭdi čisti ostanemo. Vsaki den zmoliti *edno zdravo Marijo pa to le molitvico*, kak pride, za sveto čistočo, vsakomi prepóračajo sveti možje: „*O Gospa moja, o mati moja! tebi se z cela darŭjem i naj dokažem, da ti veren ščem biti, zročim ti dnes svoje oči, svoja vŭha, svoja vŭsta, svoje srce, z ednim celoga samoga sebé. Da sem tak tvoj, o dobra mati, čuvaj me, brani me kak svojo reč i svoje posestvo.*“ (300 dni odpŭstka ednok.) K čistoj Materi prihajajte slovenski vojaki, ka ostanete, ka postanete čisti vojaki, junaki nad največšim sovražnikom.

Raznotere reči.

Kak se moremo obnašati med nevihtov. Večkrat se pripeti, ka strela koga vmori ali pa omametlivi, zato de pa prav dobro, či spregovorimo par reči, ka naj činimo, gda treska. V hiži je človek, gda grmi pa treska, dosta bole varen, kak pa vŭni na prostom. Kem vekša je hiža, tem varnejše je v njoj. Okna pa dveri naj se zaprejo. Štala, v šteroj se nahaja živina, je navarvnejša, kak na prostom. Pazimo, ka ne bomo štali preblŭzi trotenih plotov, ogiblimo se mejé, potokov pa mlak, ne stopajmo pod drevje, štero stoji na samoči, pa tŭdi čupore ali gruče lŭdi pa živine so nej varne, zato ka toplota pa vlaga na sebe vlečeta električno iskro ali perinjo. Med drevjom je najnevarnejši hrast, najmenje nevarna je bŭkev, nej je pa nevarno v logi. Pravijo tŭdi, ka je človek menje postavljeni nevarnosti, či sedi ali leži. Osebe, štere jašejo ali sedijo v kočŭjaj, naj stopijo s konja ali z kočŭje. Prepórača se tŭdi, naj se dežnik (marela) zapre, gda treska.

300 letna čokolada. Čokolada je pri nas tŭdi znana, zato pa ne bo odviš, či povemo, ka v tom bojnom časi obslŭžavle 300 letnico, kak so jo prinesli oprvim na francoski dvor Ludovika XIII. Tamodnot se je razširila po celoj Europi. Njena domovina je v Meksiki v Ameriki. Meksikanci so jo najprle zavživali v obliki pijače. Zrnje kakavovca, z šterih so delali to pijačo, so pa sprv časa rabili celo mesto penez.

Rože v kupicaj ohranimo dugo črstve, či je postavimo v vodo, v štero smo djali malo sladkora (cukra) pa soli v ednakih delih. Ne pozabimo tŭdi

vsako zajtro z ostrim nožom odrezati malo od steblic. Či mo s cveticami tak ravnali, je ohranimo dugo časa črstve pa lepe.

Z Bogom!

Oča predragi, že prišeo je čas, da se jaz ločiti morem od vas. Vidim ka jako vam srce trpi, sina poslati v nevarne poti. Tužna mo' lica, tekoče skuze, vse vam povejo ka misli srce. Edna mi samo ostala je reč: Z Bogom

Lŭblena mati, oh, prišeo je čas, žalosten preveč za mene, za vas. Rad bi povedao vam tolko reči, plačao vam trŭde za svetle noči. Tužne oči, pa njih vroče skuze, naj vam svedočijo moje žele. Edna mi sama ostala je reč: Z Bogom

Bratje in sestre, jaz idem od vas, bod'te batrivni, ne jočte na glas. Prišla bo znova zelena pomlad, tedaj bom vido vse zdrave pá rad. Radi molite v tom časi za mé, naj vse prenašam do bože volé. Zadnja vam bodi pa lepa ta reč: Z Bogom

Glási.

Od naših vojakov. *Vlovljeni so:* *Bedrnjak* Martin z Trnja, *Végi* Jožef, *Komin* Ferenc, *Banko* Janoš, *Bédek* Jožef *Maček* Janos, *Fujs* Alojz, domobranci 18. dpp. kak naznanja Horvat Anton domobranec iz Veržeja.

Ranjeni so: *Horvat* Anton, 18. dpp., z Veržeje, *Bedrnjak* Janoš, četovolja 20. dpp. z D. Bistrice; obetežo je: *Schadl* Jožef, domb. 18. dpp. sluga Horvat L. poročnika; *Talijan* Štefan, desetnik 83. pp. z V. Sela. *Mrtvi so:* *Mŭlič* Janoš i *Zver* Andraš z Bratonec, oba še dečka. Daj njima Srce Jezusovo večni pokoj, njidva domačim pa vdanost v njegovo sveto volo. Prvoga smrt je naznana *Pŭcko* Štefan z Bratonec.

Mrla je v Trnji Horvat Sabo Štefana žena, rojena *Gjŭrek* Marijanka. Na večne smilenosti god, na dén Srca Jezusovoga je zakopana z velikov udeležbov njo poštvovjvčih lŭdi. Zaistino k lepšemi godi se ta dobra, do vsakoga siromaka smilena ženska ne bi mogla sveta ločiti. Jezušovo Srcé, vŭpamo, da se njoj odprlo, njéno družino, zlasti sina na bojišči pa naj okrepi nad tov velikov zgŭbov.

Strašen viher je divjao v našoj Železniški županiji, posebno v gornjem kraju okoli *Kószega*. To celo mesto je pod vodo prišlo i se je razdrila železniška cesta v Sopron pelajoča. Naraščene vodine so v raznih krajih skupno sedem ljudi potopile.

Igrao se z orožjem v Bodoncih *Benkič* Matjaša 8 let star sin. Pištola je počila in Drvarič Štefana, 12 letnoga dečkeca v roko zadela. Rana je ne nevarna.

Ranjen vojni duhovnik. Vojni duhoven, *Golec* Janoš je na ruskom bojišči močno ranjen od granate na glavi in roki. Zdravi se v mariborski bolnišnici. Ma že dvojno odlikovanje, duhovni zaslužni križ 2. razreda in vojaško odlikovanje „Signum laudis“.

Velika toča je pobila dnes teden Doljno Lendavo. Gorice so vničene. Predtem melo je pa vničilo Nemško Srdišče, Mihalovce i Marija Lovret.

Podpora naša veselo napreduje. Pri pošiljanji milodarov nas duh, z šterim se pošilajo, večkrat do súz gene. Na priliko. *Sreš* Martin i *Lúk* Ivan, strelca 3. bataljona, kda nam pošleta 5 k., naznanita želo svojega srca tak ni: „naj raste, naj cvete naš slovonski tisk“. Jeli, kak lepo je to. — *Geder* Alojz, topničar pa z pošiljanjom 2 k., podpore pošle te ljubeznive vrstice: „Jako se mi je srce zajokalo, kda sem z Novin prečteo, ka nam one vmirajo. Što de nas pa te v toj strašnoj grmlenci i grozovitosti tolažo? Komaj čakam, ka je do rok dobim, ka si evangelij nedelski z njih prectem!? — »O naj se smiljujejo vsi naši naročniki i dobre duše v toj dragoče, naj bodo na pomoč Novinam, ka mo se njim duže veselili.“ — Bog plati na toj ljubeznosti.

Pohvalo so dobili *Mujdrica* Janoš, stražamešter 48 pp. i pešaki: *Vigič* Štefan, *Zsoldos* Štefan, *Zvonar* Matjaš i *Novak* Jožef, ka so vúpali iz pred močnejšega sovražnika odnesti naše ranjence. Z med ranjencov je eden Madjar teško bio ranjen, je meo pravo nogo v bedri potreto, levo prestreljeno, pod srcom i na šinjeki rano. Zaistino vredni so bili ti naši slovonski junaki hvali, ka so ne ednoj materi občevali sina, kak so njim častniki pravili.

Od Novin piše štajarski Slovenec, vojak v Rayonskommandi, *Anton Habjančič*: „či Bog da, da pridem domo, bom naročnik na ta list Novine in ga plačeval, mi ugaja in mi je dober gost.“ *Zelko* Ferenc, domobranec 31. dpp. pa

se etak na njih i Marijinom Listi zahvali: „Strašno se njim zahvalim na tom njuvom deli, trno nas veselijo, njuvi lepi navuki, da dosta ležej prednašamo vse naše trpljenje“. — *Bačič* Ivan i pajdaši, vojni delavci pa pišejo, ka z Jezusovim Srcom radi gori vzemejo v maternom jeziki čtenje.

V molitev se priporočajo vsem duhovnikom, slovonskim, ženam, starišom, bratom, sestram, deci, svoj rodbini, sosedom i prijatelom, ka bi prosili presladko Srce Jezusovo za nje, šteri že drugič pa še tretjič ide domovino branit: *Maučec* Ivan z *Ižekovec*, *Jeneš* Ivan z *Odranec*, poddesetnika, i pešaki 48. pp.: *Kavaš* Matjaš z *Odranec*, *Sobočan* Lovrenc z *Beltinec*, *Nemec* Ferenc i *Düh* Matjaš z *Melinec*.

Duhovniška vest g. *Hauko* Jožef, Črensovski kaplan so premeščeni v toj časti h Gradi, g. *Faflik* Franc, türniski kaplan k Sv. Bedeniki za administratora, na njuva mesto pa g. *Kiss* Koloman sv. bedenečki administrator, v Črensovc za kaplana pride g. *Kos* Vince, novomešnik.

Pozdrav pošilajo: v imenih mladih ino starih vojakov do žen, dece, starišov, duhovnikov, bratov ino sestér *Rengjel* Štefan z *Lipovec*, domobranec 20. dpp. ki naznanja, da je med slovonskimi vojaki junaški duh iti v obrambo vogrskje domovine, ki i prosijo naše molitve; *Gaspar* Janoš, trenski vojak vse i prosi domače, naj vsaki hip ga zročijo v obrambo Bl. D. Marije.

Mro je na pragi svoje rojstne hiše, kak poroča „*Alkotmány*“ eden slovonski vojak iz Podgore pri Gorici. Od začetka vojne je v službi; bio je na srbskom i ruskom bojišči. Zdaj so ga na talijansko zravnali. Kda je v razrušenoj domačoj vesi šče rojstni dom poglednoti, ga je sovražna granata na falate razcotala. Pajdaši so ga pod prag domači pokopali.

Stara slovonska navada je, ka k precesiji dekle iz meteka zelenoga narejene vence nosijo. To je najlepše, naj pomenljivejše, najvarčnejše. Vsaka sirota si ga lahko naredi. Ešče pesem od slovonske dekle na to kaže: „Venček na glavi se bliska ti z kitice, *rožic zelenih*, slovonsko dekle.“ Mesto teh venčkov tū pa tam si dekle šlare kúpūjejo, umetne vence nakladajo na glavo. Rasteča roža pomeni živo poštenost, narejena pa skožljivo, nepravo. Slovonske dekle, zato nazaj k vencom iz mateka.

Slovo vzeme: *Koštric* Štefan z D. Bistrice, pešak 48 pp. od veseloga svojega slovonskoga kraja, od svojih vseh domačih té tolaži, se zroči v pre-

smileno Srce Jezusovo, v naše molitve i veselo šče trpeti za Jezusa pri branitvi domovine.

Zblodo je v pameti *Ribaš* Ferenc z Dugoveških gor i v toj blodnosti se je obeso.

Ogenj. V Lendavskih gorah je zgorela streha *Pétek* Jožefove hiše. Hiša je bila zavarvana.

Dva vtoplenika je vrgla vū Mura, ednoga Pod Turmom, *Novak* Janoš iz Srdišča, od šteroga smo že poročali i edno dozdej nepoznano žensko na Razkriži.

Vdarilo je med obedom v *Posel* Janošovo hišo v Nedelišči. Pri ednom stoli je sedela mati z 12 letnim sinom. Sina je grom moro, materi je nikaj nej.

V Veržeji bo 15 in 16 julija firma i posvečevanje novoga oltara Marije, Matere sedem žalosti. Vodstvo salezijskoga zavoda naznani, ka za prenočišče romarom ne more dati prostora.

Pismo z bojišča. Hv. B. J. K. Prečastiti duhovni pastér i vrednik Marijinoga lista i Novin! Lepo jih iz sreča želemo pozdraviti v iméni Sreča Jezušovoga vsi Slovenci, ki smo eti daleč v tūjini. Pozdravlemo vse slovonske duhovnike i slávne cerkvice. Zatem pa naše ljublene žene i milo dečico, stariše i sestre, štere smo povrgli doma i žalosti i dráge stariše vu starosti. Naj je toláži B. D. Marija i sv. Jožef, po smrti nas pa pripelata vse vkūp gori k Jezuší. Hvála presvétomi Sreči Jezušovomi do toga mao smo srečno tá sprevodili, liki zdaj nás čaka velikí napad sovražnikov, ali mi se li ne bojimo. V imeni razpétoga Jezušá i žalostne matere B. D. Marije srčno idemo proti neprijateli. Ali prvle kak stopimo pred našega sovražnika, se srčno k vam obračamo, vsem slovonskim duhovnikom ino vas vu imeni Jezušovom prošimo, spomijnajte se tūdi z nas pri sveti mešah, naj včivajo naše duše tūdi ono dobroto, štero vi ljubleni duhovni pastérje vu imeni Jezušovom delite, kda z Jezušovim svétim telom i krvjov grešne duše hranite, naj nam po vaših prošnoj bode smileno, presveto Srce Jezušovo, naj nas vodi vu našem trpleni ino nam pošle svo svéto miloščo, kaj bomo mi v milošči Božoj vse svoje trpljenje pobožno i mirovno prenašali. Molte se za nas, vsi ljubleni Slovenci, ki ste doma v toj veselój krajini.

Zdaj, kda se v nevarnost podamo, se poslovlmo od vsej slovonskih duhovnikov, posebno od svojega farnoga i cele fare nedelske i prošimo svéto Srce Jezušovo, naj njim pomaga z svojov svéto miloščov ino jih naj pobožno v odi dugo na tom sveti pri svojoj malojčredi, za štero se oni v imeni Božem teliko trūdijo, kda jo na dobro pot spravljajo. Ljubleni naš duhovnik, Bog vam povrni z nebeskim kralestvom vse trūde, štere ste zavolo nas meli, ali mi vas iz sreča prošimo, za nás se tūdi sponūnjajte i molte v lepoj cérkvi nedelskoj ino vas milo prošimo, opominajte vse naše ljublene, naj se pogostima prečiščavajo ino je naj pobožno zanas darujejo.

Vi pa, ljubléne naše žene, dičica, stariši, brati i sestre, pobožno doma delajto i se za nás vsaki den túdi molte, ar so nam na veliko pomoč vaše ponizne prošnje i molitve. Či bi nam pa poleg božega ravnanja mret bilo odnevarne krugle, ne žalostite se za nás, nego nehajte vse na božo volo. Jezuš bo že na vas skrb meo ino bo vam pomagao bo mesto, nas z svojov svétov miloščov zbogom odvas. Srce Marije Srei Jezušovomi naj spodobneše véini vsa naša srca, štero bodi nam smileno v sem grešnikom. *Ficko Vendelin četov. Bédek Ferenc, Šimon Števan, iz fare nedel-ske pešáki 83. pp. ná rusoskom bojišči.*

Na podporo Marijinoga Lista i Novin so darivali: Z Korošec: Geder Lujza, Ciglar Lujza, Flisar Lujza, Kosednar Jula, Žilavec Roza, Kovač Ana po 1 kor., Gomboc Jožef, Ficko Ana, Čontala Agneš, Lulik Anton, Grah Alojz po 40 fil., Ciglar Marija, Dravec Matjaš, Vogrinčič Stefan, Kuzmič Marija, Guitman Anton po 20 fil., König Ana 60 fil., Recek Jožef i Ciglar Stefan vsaki 50 fil.; z Večeslavca: Pintarič Števan, Pintarič Janoš, Kolmanko Marija po 1 kor., Gomboc Janoš, Šadl Treza po 50 fil.; Edna ženska 2 kor., Ferko Ana, Reček Sidonija, Mencigar Treza, Celec Ivana, Gomboc Ivan, Kolmanko Jožef, Mekiš Mihal, Miholič Matjaš, Prša Mikloš po 40 fil.; Magyar Janoš, Šadl Janoš po 20 fil., Prelec Ferenc domobranec 18 dpp. 3 kor., Mekiš Janoš 2 kor., Balažic Jožef 4 kor., Jambrovič Gabora žena z Grabovnika 2 kor., Tratnjek Marija 2 kor., Kovač Ferenc 2 kor., Salajko Klara 2 kor., Najdenov D. Lendavi 10 kor., Kolarič Martin z Trnja 1 kor., Vohar Marija z Grabovnika 60 fil., Gerič Stefan trenski vojak 4 kor., Zenkovič Manka z Hotize 1 kor., Skalič Marija i Horvat Kata z M. Polane vsaka 2 kor., Bagar Marija z Gomilic 1 kor. 40 fil., Godina Jožef z D. Bistrice 2 kor., Djura Jožef 80 fil., Dončec Rozika z Slovenskevesi 10 kor., Glavač Bara z V. Polane 1 kor., Matjašec Ivan dbr. 20. dpp. 2 kor.

Z Rakičana: Petroci Štefana žena 2 K, Gujtman Marija 2 K, Neumaister Mihal, Lajšek Vinci, Gjorek Mihal, Horvat Ana, Vukan Ferenc, Ščančar Bara, Gjančar Julij, Žitek Ferenc, Horvat Kata, Gjorek Štefan vsaki 1 K, Ščančar Ana, Vogrin Marija, Debelak Jožef, Verban Mihal, Žalig Ivan, Vrbnjek Ferenc vsaki 40 fil., Mataj Matilda, Rajnar Jožef, vsaki 30 fil., Balaško Mihal, Antolič Ana, Gjörköš Štefan, vsaki 60 fil., Kovačič Mikloša žena, Omutar Štefan, vsaki 50 fil., prě. g. Vinkovič Viktor franciškan 1 K, Vučko Roza z G. Bistrice 2 K, Horvat Marija z Črensovec 1 K, N. N. z Malepolane 2 K, Kocet Kata z Trnja 1 K, Balažic Martin, telefonist i pajdaši 9 K, 12 fil., z Bákovec: Mártinec Stefan 1 K 20 fil., — Treza 1 K, Cigüt Stefan 1 K, Ivanič Ivana žena 80 fil., Kopün Ferenc 1 K, g. Anton Trstenjak z Ljubljane 5 K, preč. g. Kuhar Janoš pleb. z Preloga 50 K, Vučko Ana z D. Bistrice 4 K. Bog plati (Dale.)

Nesreča, štera se človeki prti, ka njemi znájo vlasjé vöspokapati, se da odpraviti, če si vlasé zdrave ohranimo. Zato prepöračamo Fellerovo Tannochina „Elsa“ pomado za močen zrás vlási. Vnogo jezér ljúdi jo hvali, kakti štera zabráni kapanje vlas i odprávlúske. Redke strljive vlasé poprávi, fárbó zdravo njim dá i ráno oserelest prepredi. 1 lonček 1 kor. 60 fil., močnejše kakovosti

II. št. 3 kor. za mustače prepöračamo Fellerovo pomado, lonček 50 fil. V právoj kakovosti se dobi samo pri Feller V. Eugeni lekarniki, Stubica Centrale br. 146. (Zagr. žup.)

Iz pisem naših vojakov.

Dragoča a Črnojgori. „Z božjov pomočjov smo šli na sovražnika, zato smo ga oblādali. Štiri dñi smo ga tiralite smo ga pa tak zagradili ka je prisiljen bio puške dolidjasti. Živez njemi je zmenjkao. Nindri skoro nikaj ne ze kúpiti. Dragoča je prevelika. Kila soli 3 kor., kukorične mele túdi teliko, cukra 7 kor., kave pa 20 kor. Ljudjé z toga živejo, ka ne den petkrat spijéjo vsele edno žganično kupičko kave. Mi zdaj tú pazko držimo od Grahova da Nikšiča. (Pisao Horvat Štefan preč. g. Bašša Ivani svojeni fárnomi plabanoši.)

100 litrov domače pijače Elpis!

vkrepčevalne, téčne in žejo gaséde si more vsaki sam napraviti za male stroške. V zalogi so: ananas, jaboka, grenadina, maline, muškateška, meta, pomeranče strašnica in višnja. Neuspeh izključen. Ta domača pijača se pije poleti mrzlo pozimi pa vroče namesto ruma. Snovi z natenčnim navodilom stanejo K 4.40 poštnine prosto proti povzetji. Na 5 takših deležev se doda ena porcija brezplačno. Za kmetijstva, vekša hišna gospodarstva, delavnice, tovarne i. t. d. je to sredstvo velikanske vrednosti, ker se delavci s tov pijačov okrepčajo ne da bi bili pijani ali pa da bi zgubili na delavskoj zmožnosti

Janez Grolich, drogerija „pri angelju“ Brno šte 85 Moravsko. En karton za poskušnjo 10 litrov stane 70 fil., šteri se lahko pošljejo v štampilnah. Takši kartoni se dobijo za poskušnjo túdi po vekših drogerijah.

Pošta.

Petroci Štefana žena. Rakičan. Dobo sem peneze. Bog plati. Račun dobro hodi, samo naročnino od Listov bi mogli v Soboti plačati. Zato je vse v redi. *Bačič Ivan. Magyaróvár.* Podporo sem dobo. Vsem Bog plati. *Horvat I. Vančaves.* Neste nikaj dužni. Bog plati na podpori. *Gašpar Janoš, trenski vojak. Škofja Loka.* Neste nikaj dužni. *Bojnapošta za 35 dek* zavitkece se je stavila na 40 42 47 63 66 68 71 72 75 84 87 110 126 136 139 162 169 173 189 206 351 351/II. 351/III. 352, 353 številá.

Cista koža na líci

i na rokáh, kaj pri vnogih ljúdeh obéčúdjemo, da dvoje prednost svojim lastnikom. Najobprvim za celo telo je potrebno, naj koža zdrava bo, zato ka samo tak se moremo skoz njé prav zračiti. Obrdugim je pa to túd potrebno, naj našim bližnjim z nezdravov kožov mržnje ne spravimo. Nečista koža, brlizge, puščajci, šplinte, lise mozolčki. bradajice opekline itd. pa večkrat to zroktújejo, kaj je pa túdi škodljivo za dihanje kože i zato túdi nezdravo. Vnogo jezér moškov i žensek rábi pri zdravljenji i čuvanji svoje kože Fellerovo „Elsa“ pomado za bramo lica i kože, štere cena je 2 koroni, ali 2 tegleca franko 5 koron. To vrástvo ne škodi, kak vnogo reči za lepšanje kože pomújanih. Odstráni betege kožne. obráni od pečeline sunca, šplint, odprávi puščajce, spokaline itd. Na mesto grizečih i večkrat škodljivih žajf rabimo Fellerovo lilijsko žajfo (1 kor.), ali pa Fellerovo borax-žajfo (80 fil.) i prah za mujvanje, (borax prašek) 1 kor.

Vlasjé močno rastéjo

po Fellerovoj „Elsa“ Tannochina-pomadi za vlasé. Lonček 1 k 60 fil., močnejše kakovosti II št. 3 kor. Krepi kožo na glávi, zabráni pišlivost i rano oserelest, pomore k zrási močnih, zdravih vlási. Nema škodljivih snovi v sebi — zato má pred škodljivni pomadani prednost posebno pred tistimi, stere pontújajo nevučeni lekarništva. Za mustače je najbolša Fellerova mast za 50 filerov. Naročitve pošlímó neposredno na Feller V. Eugen lekarnika, Stubica Centrale br. 146. (Zagr. županija.)

Naši citatelji čuvajo se najbolje

Naši čitatelji se čuvajo najbolje nevalanih potvorov Fellerovoga Elsafluida, če vsigdar pazijo na ime „Feller“ in na znamko „Elsa“. Mi ne delamo s temi rečmi nikše reklame za to staro preskušano domače sredstvo „Što ga šče ne pozna, naj opita zdravnika v uporabi toga, pri vseh posledicah prehlada prepíha, vlage, proti reumatičnim bolečinam in pri vseh zmešnjavah Vašega zdravja. 12 malih steklenic, ali 6 dvojnih, ali 2 špeciálnivi franko 6 K; 36 malih, ali 18 dvojnih ali 6 špeciálnivih steklenic franko 15 K 40 fil. Pravo samo pri E. V. Feller lekarniki v Stubici Centrale št 146 Hrvatsko. Fellerove poganja-joče rebarbar pilule (6 škatulic 4-40 K franko) nosijo varovalno znamko „E L S A“.